

138 4/98

SCI-FI

Kč 21,90

Perry Rhodan

NEKONEČNÉ RIZIKO

OD LEDNA 1998 NAVÍC PERRY RHODAN - THOREGON

KURT BRAND

Nekonečné riziko

Knihovnička Perry Rhodan 138 Přeložil Jaroslav Kuťák Digitalizoval Pawwlik

Kalendářové hodiny THEODERICHA ukazovaly 2. srpen 2113 pozemského času. Podle standardního času, platného pro Sluneční a arkonidskou říši, bylo 16 hodin 41 minut. Zhruba před dvěma hodinami přestoupil Perry Rhodan s robotiky Van Modersem a Kule-Tatsem na palubu posbiovského fragmentálního křižníku.

Před osmi hodinami prozatím skončil boj mezi spojenými flotilami a robotskou civilizací z mezigalaktického prostoru. Všechny fragmentální lodě, které pronikly do hvězdné populace M13, v jediný okamžik přestaly útočit. Zastavily se všude mezi hvězdami arkonidské říše a vyčkávaly pod ochranou relativních polí. Pouze fragmentální loď, na kterou právě přestupoval Rhodan, nebyla chráněna. Teleporter Tako Kakuta otevřel velký vstup a tím zrušil působnost pole.

Reginald Bull, který zůstal na THEODERICHU, se nehnul od mikrofonu hyperkomu. Měl spojení se všemi loděmi flotily. Neustále kladl velitelům na srdce, aby se za žádných okolností nepokoušeli útočit proti fragmentálním lodím.

Klid zbraní, vynucený doslova na poslední chvíli, měl v konečném efektu vést k mírumilovnému dorozumění s roboty v mezigalaktickém prostoru. Bully hovořil také s centrály galaktických obchodníků, těžkých Skokanů a všech aktivních koloniálních národů Velkého Impéria a vysvětloval jim totéž, co svým vlastním velitelům.

Už několik hodin dělal několik věcí najednou: vydával po telekomu instrukce a rozkazy, četl nové důležité zprávy a přijímal zprávy, které informovaly, co se děje na ukořistěném fragmentálním křižníku.

Epsaleran Jefe Claudrin, velitel vlajkové lodi, jen překvapeně zíral, jak suverénně Reginald Bull zvládá situaci.

Když se Perry Rhodan těsně před 17. hodinou vracel na palubu své lodi, Bully už měl vše nejdůležitější vyřízeno. Unaveně vzhlédl k Perrymu.

„Momentálně si sice můžeme oddechnout, Bully, ale nesmíme

propadnout nezdravému uspokojení. Osud Mléčné dráhy visí dál na nitce. Jsem nervózní z toho, že by stačilo jediné chybné slovo při komunikaci s centrálou Posbiů, a máme tu pokračování války, kterou bychom nikdy nevyhráli."

Rozhovor probíhal ve velké spojové centrále THEODERICHA. Bully se zhluboka nadechl: „Copak naši dva experti neobjevili na ty posbiovský kocábce nic novýho?"

„Nic, co by mohlo být důležité. Plazmu v kopulích zatím nelze studovat. Víme jen, že je v tak velkém množství silně telepatická... Proto se také nedokážeme přiblížit k plazmě v centrále transformačních paprsků, abychom se dozvěděli něco o této zbrani."

„Perry, nepletu se? Ty nejsi spokojenej? Copak jsme toho nedosáhli víc než co jsme doufali?"

Rhodan zavrtěl hlavou. „Nedocílili jsme toho dost. Kdybychom konečně aspoň věděli, co plazma myslí pod pojmem skutečný život! Žádný z odborníků mi nedokázal spolehlivě vysvětlit, proč jsou roboti zamilovaní do strojů. Ovšem nač ztrácet čas marnými úvahami... Jak probíhají evakuace ohrožených planet?"

„Přesně podle plánu. Podílejí se na nich i Těžcí. Ani jsem je k tomu nemusel vyzývat."

Perry přikývl. „Poletíme s TOKIEM zpátky na Zemi. THEODERICH musí zůstat tady, stejně tak telepati. Johna Marshalla jsem už informoval. Claudrin ví také, co má dělat. Je na čase, Bully."

* * *

O den později přerušily velkovysílačky Sluneční říše stejně jako arkonidského Impéria program, aby z Terranie odvysílaly důležitou zprávu.

První Administrátor Sluneční říše Perry Rhodan vystoupil před miliardami televizních diváků.

Hovořil k galaktickým národům o robotské civilizaci z mezigalaktického prostoru a o jejich fragmentálních lodích. Už nic nezatajoval. Přesně popsal Posbie jako poloorganické strojové bytosti, které se dokáží učit a znají emoce. Hovořil o plazmatických velitelích jejich lodí, o jejich parapsychických schopnostech a o

teorii expertů, podle které by biolátka v tomto množství mohla být inteligentní.

Bez jakéhokoli patosu popsal hrozící nebezpečí v celé jeho děsivé hrůznosti. Neváhal ani na okamžik, aby řekl pravdu.

I ten nejhlupejší občan Galaxie musel pochopit, že je to velice vážné.

„Nevíme, co nám přinesou následující hodiny," pokračoval Rhodan. „Proto máme za úkol postarat se, aby život inteligentních bytostí nebyl ohrožen. Ovšem bez podpory všech zúčastněných jsou vlády Sluneční říše a arkonidského Impéria bezmocné. Proto vyzývám majitele vesmírných lodí, aby se nám hlásili a pomohli při evakuacích.

Pomoc je zapotřebí okamžitě a nezištně. V naší Galaxii vládne stav nouze. Každý, kdo by mohl pomoci, ať se přihlásí.

Víc toho na srdci nemám."

Perry Rhodan neapeloval marně.

O pět hodin později oznamoval Arkon I první předběžné výsledky. Po Rhodanově proslovu se přihlásilo padesát tisíc majitelů vesmírných lodí a zčásti se už nacházeli v akci. Největší záchranná akce v galaktických dějinách začala.

V Terranii stíhala porada poradu. Zbrojní technici měli pohotovost. Na Zemi byly dopravovány součásti ukořistěné fragmentální lodí. Lidé doufali, že pochopí princip transformačních paprsků. Ani Země ani Arkon totiž nevlastnily nic, co by se jim rovnalo.

Posbiové vysílali pomocí transformačního paprsku světelně rychlé jaderné bomby o energetické síle 1 000 gigatun. Tyto bomby materializovaly při dopadu paprsku na cíl a lidé proti nim neznali obranu.

Perry Rhodan se zatím nedivil, že jeho experti ne a ne přijít na princip transformačních paprsků.

Zato centrála Swoonů hlásila vývoj nového přístroje. Rhodan si přečetl hlášení a nařídil, aby mu byl jeden z těchto přístrojů předveden. Zároveň stanovil, že mu swoonští konstruktéři Oligo a Petid přijdou vysvětlit jeho funkce.

Oligo držel přístroj velikosti krychlového centimetru na pravé dlani. Rhodanův povzbudivý pohled mu dodal odvahy.

„Pane, tohle je přístroj, který vyvíjí buněčné frekvence. Každá jednotlivá frekvence se pomocí něj dá regulovat. To však není tak zajímavé. Zajímavější je, že s jeho pomocí konečně dokážeme vytvořit buněčné frekvence Laurinů.”

Mezi přítomnými fyziky a biology zavládl neklid. Oba Swoonové si všimli, že se Perry usmívá.

„Pánové snad pochybují o těchto údajích”

Osm mužů promluvalo najednou. Profesor Idrha si vzal slovo. „Pane, je to nesmysl! Co vědí Swoonové o neviditelných Laurinech? Vědí toho ještě méně než Posbiové!”

„Pravda!” přiznal Rhodan Indrhovi. „Měl byste pravdu, pokud by Imperátor Gonozal v boji proti kapkovitým lodím Laurinů neučinil jistá pozorování.”

„V boji?” nevěřícně vrtěl hlavou profesor.

„Jistěže, v boji, profesore. Na našich křižnících jsou skvěle vybavené laboratoře. Během střetu byly změřeny jejich mozkové frekvence. Výsledky jsou úžasné!” řekl Rhodan a otočil se na Swoony: „Máte nejnovější podklady?”

„Ano, pane,” odvětil Petid a ukázal na hromádku fólií.

O půl hodiny později byl maličký přístroj testován konziliem expertů.

O tři hodiny později Perry Rhodan Swoonům oficiálně poděkoval za odvedenou práci.

Nedůvěřivý profesor Idrha jenom konstatoval: „Neuvěřitelné!”

Dr. Illertissen měl na srdci ještě jednu otázku: „Pane, proč jste ihned přikázal velkovýrobu těchto přístrojů?”

Rhodan se tvářil smrtelně vážně. „Zapomínáte na Posbie?”

Zapomínáte, že Posbiové a Laurinové jsou odjakživa velkými nepřáteli? Zapomínáte, že naše Galaxie je ohrožena pěti stovkami fragmentálních lodí? Pokud by znovu došlo k boji, pak do okrajových oblastí bojišť odletí křižníky se stovkami těchto nových přístrojů. Každý bude nastaven na nejvyšší výkon..., jako volavka na

Posbie. Jako lákadlo. Posbiové by si pak mysleli, že jsou ohrožováni Lauriny, svými největšími nepřáteli."

Profesor Indrha podotkl: „Při fantastickém dosahu tohoto přístroje docela věřím, že by se na ně Posbiové vrhli..."

„Je to tak," odpověděl Rhodan a otočil se k východu: „Dobrý večer, pánové."

Odešel a ve své soukromé pracovně se setkal s Reginaldem Bullem.

„Perry, ohlásila se Vládnoucí rada. Letí k nám delegace, vybavená všema pravomocema. Atlan požádal našeho Tiffa, aby podepsal jeho jménem..."

„Prosím," přerušil přítele Rhodan, „hezky jedno po druhém!"

„Modrá soustava je ochotna uzavřít spojeneckou smlouvu s námi s Arkonem, což spočívá na rovnoprávném partnerství. Třikrát jsem se na Sphinxu ptal, jestli to není omyl. Žádný omyl, Perry. Ostatní už jsem ti řekl."

Rhodan kroutil hlavou. „Nejsem spokojen. Nejdřív chci vědět, s čím ta delegace přiletí. Kdypak dorazí?"

„Už by tu měla být..."

Přerušila ho zpráva z kosmodromu. Akonská skupina zplnomocněných diplomatů právě přistála s lodí Sluneční flotily.

„Tady Rhodan. Zpráva pro velitele: Akonskou delegaci zdržet na palubě, dokud tam osobně nepřiletím!" Když se otočil, nazlobeně poznamenal směrem k Bullymu: „Měl jsi mě informovat dřív. Poslal jsi na kosmodrom zástupce vlády, aby přivítali Akonany?"

„Ne, to mi připadá směšný."

„Tak teď půjdeš se mnou. My oba přijmeme Akonany. A pokud mezi nimi bude Soolas, žádné poznámky!"

Když o pár desítek minut později dosedl kluzák, Rhodan oznámil, že stojí před lodí. Téměř ve stejný okamžik se otevřel vstup.

Od správní budovy přijížděla vozidla. Šéf kosmodromu rozpoznal situaci a jednal podle ní. Než rampa dosedla, už stál dole kordon vozidel. Posádky vystoupily a postavily se do pozoru.

Bully a Rhodan čekali dole pod rampou. Nahoře vystupoval dav lidí.

„Panebože," zvolal Bully, „to vypadá na invazi Akonanů! Je jich

pár stovek!"

Čtyři sta osmadvacet!

Soolas mezi nimi nebyl.

Netrvalo dlouho a vedoucí delegace, jistý Oolris, ctihodný Akonan, přišel s prvními informacemi od Vládnoucí Rady.

Bully si nahlas oddechl. Julian Tifflor nehnutě zíral. Perry Rhodan na sobě nedával znát překvapení.

Nabídka Vládnoucí Rady byla jedinečná!

* * *

Biolog Kule-Tats a robotik Van Moders se většinou zdržovali na fragmentálním křižníku. Na základě svých znalostí o Posbíích se pokoušeli zjistit, na jakém principu pracuje šestidílný plazmatický velitel. Pomáhal jim přitom štáb inženýrů. Ale pokus ztroskotal už v počátečním stádiu, protože se odborníkům nepodařilo najít propojení šesti kopulí. Nicméně oba vůdčí robotiky to pořád táhlo na palubu tajemné robotské lodi. Někde přece musela být místa, kde by bylo možné najít ona propojení! Jenže jakkoli pečlivě propátrávali palubu, nemohli stejně nic najít.

Jedna z frekvencí hyperspojové stanice THEODERICHA pracovala bez ustání. Neustále posílala do hlubiny mezigalaktického prostoru jednu a tutéž informaci:

Jsme skutečný život, protože jsme organický život a jako ty žijeme ve společenství se stroji.

Další kontakt s neznámou posbiovskou stanicí se udal na parapsychické bázi. Telepati z jednotky mutantů se shromáždili a v pravidelných intervalech vysílali stejnou informaci. Už několik dní vládl ve hvězdokupě M13 klid zbraní.

Zpráva o přiletu velké akonské delegace udeřila jako bomba. Jefe Claudrin, který se náhodou bavil s robotiky, řekl s úlevou: „No konečně!"

Aras zareagoval jinak. „Co si Akonané a jejich Vládnoucí Rada pomyslí, až se dozvědí, že pracuju pro Sluneční říši?"

Epsaleran se zasmál. „To už nechte na starosti Perryemu Rhodanovi. On jim to nějak vysvětlí. Mnohem víc by mě zajímalo,

jestli jsou Akonané konečně ochotni uznat arkonidskou říši jako politickou jednotku."

Kule-Tats, který mentalitu Akonanů dobře znal, tvrdil: „Arkon uznají. Musejí se začít chovat rozumně. Samotné posbiovské nebezpečí je přinutilo spojit se se Zemí a Arkonem. Budou ochotni uznat Sluneční říši za plnohodnotného partnera a Arkonidanům prominout jejich údajnou zradu, než aby se sklonili pod silou polobiologických robotů."

„Takže přátelství s Modrou soustavou z donucení!" konstatoval Van Moders.

„Ano," potvrzoval Aras, „to však nic neznamená. Nejdůležitější je, že se tímto způsobem vytvoří kontakt mezi Zemí a Akonany. Alespoň po dobu, co bude trvat posbiovská hrozba. Domnívám se, že vy Pozemšťané toho využijete, abyste Akonanům vysvětlili jak důležitá je unie galaktických národů."

„Ano, ano...," zamyšleně přikyvoval Moders, „Akonani a Arkonidani. Jedno mají společné - povýšenost. Bude vůbec možné spolehnout se na Akonany?"

Kule-Tats se pousmál. „Modersi, vy šéfovi asi moc nevěříte. Řekl bych, že Akonané budou jednoho dne šťastni, že mají v čele Modré soustavy Perryho Rhodana."

„Takže vy nás asi považujete za otrokáře, Kule-Tatsi, ne?" usmíval se Epsaleran.

„Naopak, Claudrine. Perry Rhodan dobývá Galaxii rozumem a nikoliv násilím. Dříve nebo později si to lidé uvědomí. A Akonané se stejně jako další národy Galaxie nebudou pod jeho vládou cítit zotročeně."

„Kdyby to tak mohl slyšel Imperátor Gonoza VIII.," vzdychl Van Moders.

Ozval se palubní rozhlas. Loď městské třídy TOKIO mu oznamovala, že se má na Atlanův rozkaz vzdálit a vrátit se k flotile.

Jefe Claudrin nevěděl, zda má poslechnout. Platil Atlanův rozkaz stejně jako Rhodanova instrukce, že má TOKIO společně THEODERICHEM střežit fragmentální loď?

Mladý vědec Van Moders dostal nový nápad. „Claudrine, zdržte TOKIO, dokud se znovu neozvu."

Opustil velitelovu kajutu a spěchal po palubě k příbytku Johna Marshalla.

Marshall překvapeně vzhlédl, když se k němu přiřítíl mladý robotik a spustil.

Marshall přikývl. Před expertem se zamihotal vzduch a objevil se telepaticky přivolaný Gucky.

„Můžete Claudrina informovat, Modersi. Jsme připraveni.“

Zapnul spojení. „Tady Moders. Claudrine, TOKIO smí odletět. Náš pokus běží.“

Kule-Tats zůstával ještě u Epsalerana. Claudrin se ho zeptal: „Máte tušení, oč se to Moders vlastně pokouší?“

Aras zavrtěl hlavou. „Sám jsem zvědav, co to vymyslel.“

Mezitím se Marshall a Gucky nasměrovali na paravlny plazmatického velitele. Zaměřovači přístroje fragmentální lodi -pro pozemské vědce stále ještě velká neznámá - pracovaly už několik dní.

Moders seděl v křesle a pozoroval oba telepaty. TOKIO se ozvalo ještě jednou. Oznamovalo, že za deset vteřin odletí.

Těch deset vteřin uplynulo.

Van Moders zadržoval dech.

Pak přišel okamžik, kdy TOKIO přešlo do meziprostoru. Tím pokus končil.

Moders to poznal podle Marshallovy uvolněné tváře. Mutant se zvolna opřel v křesle. Gucky vycenil hlodák. „Rosol se dobře baví, pánové!“ řekl.

Marshall pohlédl na robotika. „Je to pravda. Ve chvíli, kdy se TOKIO vzdálilo a zmizelo, pocitový sektor plazmy vyvolal frekvence, které jsou volně řečeno identifikovatelné s pocity radosti.“

Moders si zamnul ruce. Rozzářil se. „Takže jsme o malý krůček dál. Pokud se nám nestane nic nepředvídaného, zanedlouho bychom si mohli povídat s plazmatickým gigantom z mezigalaktického prostoru.“

„S gigantom? Pane Modersi, vy ještě pořád trváte na teorii, že centrálou Posbiů je Plazmatická hora?“

„Nejméně hora, Marshall. Plazma je inteligentní teprve v obrovském množství, tak inteligentní, aby to odpovídalo našemu I.

Q. Nyní bych vám rád srdečně poděkoval. Musím celý případ projednat s Kule-Tatsem."

A taky to udělal. Debata opět proběhla ve velitelské kajutě Jefeho Claudrina. Ten zaprotestoval: „Dost, pánové! Takhle by to nešlo! Budu mít problémy se šéfem. Nemůžu jednat bez jeho svolení!"

Kule-Tats přikývl. Moders však sepnul ruce. „Claudrine, kdybyste tak měl aspoň základní znalosti počítačových souvislostí! Dobrá, takže nejdříve zavoláme šéfa..."

„Nedovolím vám to. V Terranii je teď půl páté ráno. Šéf spí."

„Tak se probudí," klidně opáčil Moders. „Claudrine, vy nic nechápete, nebo to jenom předstíráte?"

„Mladíku," bránil se Epsaleran hromovým hlasem, „se mnou takhle nemluvte! Když řeknu, že se šéfovi volat nebude, tak se mu volat nebude, rozuměl jste?"

Ale Moders se nedal odbýt. Pronikavě pohlédl na Claudrina a řekl: „Dobře mě poslouchajte, pane Claudrine. Vy teď zavoláte Perryho Rhodana, protože jinak by vás Perry Rhodan degradoval! Musím co nejrychleji vědět, jestli šéf souhlasí, aby všichni muži speciální jednotky až na malou zabezpečovací skupinku opustili velín fragmentální lodi! Musím zjistit, jestli na to plazmatický velitel zareaguje stejně pozitivně, jako když se uvolnila loď TOKIO.

Můj pokus nepředstavuje žádné riziko. Claudrine, co myslíte, že by se stalo s naší jednotkou ve fragmentální lodi, kdyby plazma vydala rozkaz zničit všechno organické?

Takže? Smím zavolat šéfa?"

Jefe Claudrin se ne a ne rozhodnout. Chápal význam Modersova pokusu líp než kdokoliv jiný, ale taky věděl jak velmi je Rhodan zaměstnán, když se nachází v Terranii.

Přidal se i Kule-Tats: „Prostřednictvím odchodu jednotky z paluby fragmentální lodi možná dáme plazmatické centrále pádný důkaz, že to myslíme upřímně."

„To je ten váš pokus opravdu tak důležitý?" nejistě se zeptal Claudrin.

„Sám nevím, co nám přinese," zabručel Moders, „ale musíme to udělat."

„Takže, pro mě za mě, zavolejte si šéfa," svolil Claudrin.

„Díky," krátce odpověděl Moders, vstal a opustil kajutu, aby vyhledal mohutnou spojovou centrálu vlajkové lodi.

Po čtvrt hodině se vrátil a oznamoval: „Šéf nespál. Seděl na konferenci s Akonany, ale našel si na ně čas. Claudrine, co se týče rozumných pokusů, máme volnou ruku!"

Claudrin jen přikývl.

* * *

Politický vývoj uvnitř Mléčné dráhy prodělal během několika dní pokroky, které by ještě před měsícem byly nemyslitelné.

9. srpna 2113 bylo v Terranii uzavřeno spojenectví mezi Modrou soustavou, Velkým Impériem a Sluneční říší. Toto spojenectví nebylo omezeno pouze po dobu trvání boje proti Posbíům, nýbrž mělo trvat i po něm.

Akonan Oolris gratuloval Administrátorovi i zmocněnci arkonidské říše, maršálu Julianu Tifflorovi.

Perry Rhodan jeho blahopřání přijal.

„Rhodane," říkal Akonan, „jestliže k vám nyní promlouvám jménem Vládnoucí Rady, pak musím myslet i na jednu mladou akonskou vědkyni, která už bohužel není mezi živými.

Její smrt otevřela mnohým Akonanům oči. Já osobně jsem velmi pyšný, že jsem s vámi směl jednat... Dovolíte nyní, abych se i se svou delegací vzdálil, pane?"

Oolris poprvé oslovil Rhodana „pane"!

Rhodan suše polkl. Bully nahlas oddechoval. I ostatní přítomní byli dojati. Pokud by všichni Akonané byli teď takoví...

Když akonská delegace opustila velký jednací sál, Rhodan se obrátil na Homéra G. Adamse: „Homére, všichni Akonané jsou jako Akonan Oolris. Jen tomu musíme věřit. Musíme chtít, aby byli takoví..."

Netrvalo dlouho a v Terranii opět zavládl všední den. Všední den na Arkonu III, všední den na Marsu.

Největší nákladní křižníky Země se nacházely na cestě k planetě Sphinx, aby naložily několik tisíc Akonanů a statisíce tun materiálu.

Na Arkonu III, planetě války Velkého Impéria, jakož i na Marsu, měly být v co nejkratší době postaveny gigantické akonské transitory, aby umožnily přímé spojení mezi všemi třemi říši.

Začínal osmý den klidu zbraní.

Den, kdy Kule-Tats a Van Moders triumfovali.

* * *

John Marshall probudil skupinu telepatů. Osm mutantů znovu vytvořilo parablok, napojený na frekvence plazmatického velitele.

Právě začala akce. Na posbiovské lodi mělo zůstat pouze komando osmnácti mužů. Měli se zdržovat v centrále se šesti velkými kopulemi. V paratechnické laboratoři se nacházeli telepati, Moders, Aras a ještě několik expertů, kteří byli ve svém oboru více než dobří. V laboratoři vládlo ticho.

„Je to hra s osudem," řekl Van Moders. A dále vysvětloval:

„Ale musíme se odvážit. Musíme stanici ve volném prostoru dodat nové důkazy, že jsme v biologické struktuře organicky příbuzní s jejich buněčnou plazmou."

Kule-Tats se podíval k myšobovi. Gucky odpočíval v křesle.

Na monitorech bylo vidět, jak čluny Pozemšťanů odlétají velkými vstupy z fragmentální lodi a míří k THEODERICHU. Vyklízení paluby posbiovského křižníku probíhalo přesně podle plánu.

Desátá minuta...

Patnáctá minuta.

Pořád ještě nic. Více než čtyři pětiny mužů opustily palubu.

Moders se zahleděl na hodinky. Za dvě minuty by měla akce skončit. Poslední kluzák vletí do hangáru THEODERICHA. Přesto se však stále nic nedělo. Mutanti dále seděli bez hnutí a čekali.

Jedenadvacátá minuta!

John Marshall se obrátil na Moderse. Natáhl ruku a chytil vědce za paži. „Gratuluju, Modersi, měl jste pravdu! Gratuluju, gratuluju!"

Vidět Johna Marshalla nadšeného nebylo obvyklé. Ale nyní se choval jako malý kluk. Položil ruce na Modersova ramena a zatřepal

s ním: „Skvělé, hochu, váš nápad byl skvělý!”

Gucky se šklebil a cenil hlodák. „Kule-Tatsi, seš hodnej děda, když Modersovi tenhle úspěch tak upřímně přeješ!”

Aras pochopil, že myšob četl jeho myšlenky. Poněkud zrozpačitěl, ale neměl čas nic namítnout, protože telepati hlásili, co se vlastně stalo:

Plazma reagovala na vyklízení lodi téměř euforicky. Biologický velitel fragmentální lodi vyslal jednoznačný, dlouhý paraimpulz do mezigalaktického prostoru. Znovu vyvstala debata mezi oběma vědci.

„Kam ten impulz asi jde, Modersi? Podle mě musí být někde mezi galaxiemi plazma velikosti celé planety!”

„A proč ne, Kule-Tatsi? Copak je takové monstrum nepředstavitelné? Intuitivně cítím, že se nacházíme na správné cestě...”

„Ale plazma by se přece v tak velkém množství rozmačkala!”

„Proč?”

„To přece sám víte nejlíp!”

„Ale já chci slyšet odpověď od vás! Takže proč?”

„Protože molekulární struktura té biolátky je velice citlivá na tlak.”

„A co když ta hora plazmy nabrala tvar placky?”

„Myslíte jako kdyby se rozložila do délky a šířky?”

„Přesně tak.”

Aras se zarazil. „Co to zase vymýšlíte?”

„Vůbec nic, jenom chci znát vaše odmítavé důvody.”

„To by pak ale... Taková placka by pokrývala obrovské oblasti!”

„Aha! Už pomalu souhlasíte. A co když se plazma ukládá do vrstev?”

„U všech bohů Arkonu, Modersi! Vy Pozemšťané máte ale fantazii!”

* * *

Osm světelných dní před THEODERICHEM a fragmentálním křižníkem přestoupili Rhodan a Bully na Gazelu, aby s ní urazili

poslední část trasy.

Bully, jak bylo jeho zvykem, se nejdříve Rhodanově opatrnosti vysmíval, pak to však přijal.

Sotva Rhodan vstoupil na palubu, dal si podat zprávu. Moders si vzal slovo. Aras se držel zpět. Robotik se zmínil, že Kule-Tats s jeho teorií dvakrát nesouhlasí.

„Proč se nepřipojíte k Modersově teorii, Kule-Tatsi?“ zeptal se Rhodan.

„Protože odporuje jednomu ze základních biologických zákonů, pane!“

„Myslíte tlak v plazmě?“

„Ano. Při určitém tlaku se molekulární struktura mění, poškozuje se. Genetické procesy pak probíhají úplně jinak...“

„To je ono!“ namítal Moders. „To by mohlo být ono, šéfe. Plazmatická hora. Silný tlak uvnitř. Změny molekulární struktury a nečekaný průběh mnoha procesů. Pak by Plazmatická hora nemusela ani být horou, aby dokázala vyvinout inteligenci. Vysoký tlak v jejím nitru by mohl přinést výsledky, které by jinak byly možné pouze za rozprostření podstatně většího množství! Co na tohle říká biologie, Kule-Tatsi?“

Aras se téměř zoufale snažil najít u Rhodana pochopení.

„Pane, kolega se pokouší násilím vyřešit problém, který v této podobě není řešitelný!“

„Takže vy úplně odmítáte Modersovy spekulace?“

„Ne, pane. To zas ne. Zrnko pravdy v nich bude...“

„Pane,“ ozval se Van Moders. „Já Kule-Tatsovi dobře rozumím. Řešení se dá nalézt pouze pomocí konvenčního výzkumu. Ovšem my se nacházíme v situaci, kdy si nemůžeme dovolit plýtvat drahocenným časem. Musíme tedy jít po nové cestě. Mimochodem, už bychom si mohli vymyslet něco jiného než pořád dokola plazmu přesvědčovat, že jsme skutečný život. Už je na čase, abychom si s ní řádně popovídali.“

Rhodan souhlasil. Pak ale změnil téma. „Modersi, vy jste absolvoval akci na robotské planetě Frago. Nehovořili jste tehdy náhodou s plazmatickým velitelem posbiovské lodi pomocí symbolového transforméru?“

„Ano, pane, hovořili. Téměř stále na to myslím a lámu si hlavu, proč to tady s tímhle velitelem nejde. Zatím neznám odpověď.“

Aras byl ponořen do myšlenek a Rhodan ho přitom nerušil. Kule-Tats si nevšiml klidu, který náhle zavládl v kajutě. Jako probuzen ze sna, začal náhle mluvit: „Máme určitou představu, proč se s námi stanice nespojuje. Plazma se pořád ještě cítí námi ohrožena. Pane, Imperátor Gonozal VIII. stáhl všechny lodě anebo se části flotily pořád ještě zdržují v blízkosti pěti set fragmentálních lodí?“

„Přirozeně, že jsme tam ponechali nějaké křižníky, Kule-Tatsi. Pokud vím, u každé fragmentální lodi se nachází roj našich bojových křižníků. Kam tím míříte?“

„Pane, vzpomeňte si jak reagoval náš plazmatický velitel, když odletělo TOKIO, a jak reagoval, když jeho palubu opustily speciální jednotky. Plazmatictí velitelé spatřují v rojích ve své blízkosti nebezpečí. Tuhle svou obavu pak předávají dále své centrále.“

„Jistě,“ kývl Rhodan. „Na vaší domněnce něco je. Ale je vyloučeno, abychom stáhli naše pozorovací lodě. To bych nedokázal zodpovědět. Pro všechno na světě, jak jenom dokázat, aby v nás ta plazma měla důvěru?“

Na to mu nikdo neodpověděl.

Následující hodiny probíhaly bez mimořádných událostí. Rhodan se opakovaně spojil s Arkonem III. Společně s techniky všech tří největších říší byla vyvinuta nová raketa, která měla během pěti minut dosáhnout rychlosti světla. Zároveň musela unést atomární hlavici o síle 500 gigatun.

Tato raketa byla nyní vyráběna ve velkých sériích. Před hodinou začala nakládka transportní lodi, jejímž úkolem bylo rozvézt nová torpéda na paluby lodí spojené flotily.

Perry Rhodan byl vůči plazmě stejně nedůvěřivý jako ona vůči němu.

* * *

Poručík Merg právě vystřídal svého druha Poula Nelsona u strukturálního zaměřovače a upravil si křeslo tak, aby dobře viděl na

přístroj.

Palubní počítač dokázal ve zlomku vteřiny analyzovat zachycený strukturální ořes a oznámit, jaká loď jej způsobila.

Poplach vyhnal muže na palubě THEODERICHA na jejich stanoviště. Zároveň zaměření zapnulo speciální monitor, na kterém bylo vidět kapkovité lodě Laurinů.

Neviditelní se zjeví s více než třemi stovkami lodí ani ne čtyři světelné minuty od THEODERICHA a fragmentálního křižníku. Najednou vylétly z hyperprostoru jako sršni a formovaly se do rojů.

Jejich rychlost zůstávala konstantně na 0,67 světla.

Ještě před Jefem Claudrinem dorazili do velínu Rhodan a Bully. Moders tam už seděl před měřicími přístroji.

„Co se děje, Modersi?" vykřikl Rhodan.

„Šéfe, palte ze všech zbraňových věží proti Laurinům! Palte! Palte!"

„Vysvětlete!" okřikl ho Rhodan. Takhle to nešlo. Rhodan musel alespoň vědět, proč má střílet.

Van Moders se vzpamatoval. Jeho vysvětlení bylo děsivé.

„Laurinové pořád dokola vysílají: Objevili jste tajnou zbraň robotů? Pokud ano, zničte ji, my vám pomůžeme!"

Perryho Rhodana však tato zpráva nevyvedla z rovnováhy. Rychle ale klidně oznámil do mikrofону palubního rozhlasu: „Speciální jednotka okamžitě zpět z paluby fragmentální lodi! Ohrožení života! Nebezpečí!"

Jeho další rozkaz odešel do zbraňové centrály: „Palte proti lodím Laurinů!"

Třetí rozkaz směřoval do hangáru Gazel: „Tři Gazely okamžitě odstartovat! Pokuste se zachránit muže jednotky na fragmentální lodi! THEODERICH odlétá směrem k flotile Laurinů!"

Pohonné agregáty obří koule zavyly.

„Laurinové pořád dokola opakují výzvu, pane!" oznamoval Van Moders.

Vlajková loď letěla k prstenci lodí Laurinů.

Ale ty se vzdalovaly!

„Střílejte! Střílejte! Ztraceně, proč nestřílíte!" zlobil se Van Moders. „Šéfe, plazma si teď zákonitě musí myslet, že táhneme s

Lauriny za jeden provaz! Vždyť proti nim nestřílíme! Co jiného si může myslet?!"

Na palubě fragmentální lodi se najednou aktivovali všichni roboti. Symbolické transformery překládaly výzvu, která zněla lodí Posbiů: Zachraňte nitro! Milujte nitro!

Vedle Rhodana materializoval Gucky. „To je konec, šéfe! Fragmentální křižník připravuje autodestrukci. A po paravlnách vysílá strašlivě hněvivý impulzy ve směru do volného prostoru!"

Ze spojové centrály kdosi křikl: „Pane, Atlan hlásí nové propuknutí bitvy! Všech pět set fragmentálních lodí útočí!"

A po telekomu neustále přicházelo zákeřné volání Laurinů: Objevili jste tajnou zbraň robotů? Pokud ano, zničte ji, my vám pomůžeme!

Ozvala se jedna ze tří Gazel. Osmnáctičlenná jednotka se vracela z paluby fragmentální lodi a blížila se v kluzáku ke Gazele.

V tu chvíli loď Posbiů explodovala.

Polobiologičtí roboti zachraňovali a milovali nitro!

V záři malého slunce, které se rozšiřovalo na všechny strany, zanikla fragmentální loď. Zkáza byla doprovázena mohutným ořesem prostoru.

Laurinové zmizeli do hyperprostoru. Jejich symbolické volání utichlo.

Van Moders dřepěl vedle transforméru a měl slzy v očích. Slzy bezmocné zlosti. Slzy kvůli miliardám bytostí, jejichž životy byly nyní ohroženy.

Za ty slzy se nestyděl. „Zatraceně!" opakoval pořád dokola, ale nadávání mu nepřinášelo úlevu. Vstal a potácivě zamířil k východu z velínu.

Perry Rhodan spěchal za ním. Položil mu ruku na rameno, otočil ho k sobě a jenom řekl: „Hlavu vzhůru, Modersi! My všichni teď musíme začít od začátku!"

„Ale jak, šéfe?" zeptal se Moders zlomeným hlasem. „Já nevím jak!"

* * *

Pozemští velitelé spojených flotil nespali.

Jakmile fragmentální lodě posunuly svá relativní pole o deset hodin do budoucnosti a lodě se tím pádem staly neviditelné, zbrojní důstojníci už drželi prsty na spouštích.

Ať neviditelné nebo viditelné - věděli, kde mají ošklivé obří krabice hledat a jen pár vteřin nato odpovídali na infernální palbu Posbiů.

Pro lodě robotů to byl Armagedon. Atlanova taktika nechat střezit každou fragmentální loď šesti až patnácti loděmi, se nyní vyplácela.

Přesné, soustředěné zásahy z více stran trhaly relativní energetická pole Posbiů a způsobovaly lodím zánik v zářivých explozích.

Na Atlanově vlajkové lodi vládla povznesená nálada. Hyperspojový příjem nestačil zachycovat hlášení o sestřelech protivníkových lodí.

Polobiologičtí roboti se zoufale bránili a neustále se pokoušeli užít transformačních děl. Smrt nacházela cestu i mezi Pozemšťany. Ale na rozdíl od bojů před deseti nebo dvanácti dny byly ztráty mezi kulovitými křižníky překvapivě nízké.

Bitva o hvězdokupu M13 pokračovala další půlhodinu. Arkonidsko-pozemská flotila měla co dělat už jen se stovkou posbiovských lodí.

THEODERICH se mezitím přemístil k flotile. Atlan s Rhodanem byli v neustálém spojení po hyperkomu.

Znovu vybuchlo sedm fragmentálních lodí téměř najednou. „Ještě hodinu a v M13 nezbyde ani jedna posbiovská loď, příteli," sliboval Atlan Rhodanovi.

„Nezapomínej, že Posbiové volají o pomoc, Atlane!" varoval Rhodan. „Už příliš často jsme museli konstatovat, jak velice rychle Posbiové reagují a posílají posily."

Atlan nebral varování vážně. „Zase o čtyři méně. Už osmnáct minut jsme neztratili jedinou loď. Rhodane, myslím, že Plazmatictí kapitáni fragmentálních lodí podléhají panice. Jinak si nedokážu vysvětlit, proč střílejí tak nepřesně."

Ale Rhodanovi telepati pro to měli jiné vysvětlení.

Roboti milovali a zachraňovali nitro!

Podle tohoto zjištění neznamenal každý zánik posbiovské lodi důsledek ostřelování nepřítele.

„Ještě třicet čtyři, Perry, pokud jsme se nepře počítali! Za hodinu bude po všem..."

Atlan zmlkl.

Rhodan slyšel tu strašnou zprávu zároveň s ním.

Slyšeli ji všichni na palubách lodí arkonidsko-pozemské flotily: Posbiové získali posily z mezigalaktického prostoru.

Zatím se ještě nevědělo, kolik fragmentálních lodí přiletělo. Odhady se však pohybovaly mezi dvěma a třemi tisíci křížníku!

Vynořily se tiše, bez jediného otřesu prostoru, a měly své ochranné štíty zapnuté na momentální čas.

Byly vidět!

„Šéfe, tohle je počítačová logika, která nemá nic společného s plazmou!"

Rhodan se nepodivoval, že Van Moders stojí vedle něj. Mladík se už vzpamatoval z šoku a znovu se věnoval práci.

„Myslíte, že se před námi roboti neschovávají?"

„Ano, pane. Předpokládají, že nám zaimponuje obrovitost jejich flotily. Moc se mi to nelíbí. Spojení plazmy a počítače mi je sympatičtější. Pane, je také lidštější!"

Rhodan jen překvapeně zvedl obočí.

K dalšímu hovoru mezi nimi už nedošlo.

Zhruba tři tisíce fragmentálních lodí se vrhly proti lodím dvou hvězdných říší. Začala strašlivá bitva.

Jenom jedna věc na celé záležitosti Rhodana uklidňovala: planety všude kolem byly evakuovány. Nikde se nezdržoval ani jediný Pozemšťan nebo Arkonidan. Pokud Posbiové ve svém hněvu zaútočí proti planetám, zničí sice obrovské hodnoty, ale ne lidské životy.

Fragmentální lodě protrhávaly díry do frontových linií. Konfrontace nabírala opačný směr.

Z Arkonu III však mezitím letěla nákladní loď plná nových druhů torpéd.

Bully o tom informoval Rhodana: „Ta loď během půlhodinky

dorazí, pokud ji cestou nezničí Posbiové."

Rhodan okamžitě rozhodl: „Zavolejte ji. Ať se v soustavě Golla ponoří do poloprostoru. Tam na ni čekají roje, které mají být vybaveny těmi torpédy. A teď mi zase dej Rhodana."

Imperátorova tvář se opět ukázala. „Arkonidané, první várka torpéd je na cestě k nám. Zaříd', aby k soustavě Golla odletělo nejméně dvacet bojových svazků. Musejí převzít torpéda. Pak okamžitě zpět na frontu a nasadit novou defenzivní zbraň!"

„Souhlasím!" řekl Arkonidan.

O dvě hodiny později bylo Velké Impérium chudší o šestnáct koloniálních planet. Posbiové systematicky ničili jednu planetu za druhou. Atlan rozkázal, že v tom Posbiům nesmí být bráněno.

Tento rozkaz vydal s těžkým srdcem. Ale důležitější než vyklizené planety byly nyní akceschopné bojové lodě, které se musely soustředit na rozhodující bitvu o centrum Arkonu.

Vtom jako by se chystal zázrak.

První bojové svazky, vybavené novými torpédy, se vrhaly do boje. Své nové projektily vystřelovaly už daleko před frontou. O zacílení a zásah se postaraly samonaváděcí systémy, umístěné v každém torpédu, které byly natolik inteligentní, že dokázaly odlišit hmotu pozemských či arkonidských lodí od Posbiů.

Zaměření torpéda zachytilo kostku. Zaměřovač zkorigoval kurz a torpédo prolétlo relativním štítem kostky, aby ji vmžiku proměnilo v zářivé mračno explodujících plynů.

„Zatím nevědí, co to je," poznamenal Moders, „ale až pochopí, že to jsou torpéda, budou se jim snažit uhnout."

„Omyl! Torpéda se pohybují téměř rychlostí světla! Před těmi se nedá jen tak uhnout. A i kdyby, samonaváděcí systém bude následovat pohyb nepřítele."

Jefe Claudrin spokojeně sledoval jeden z nových přístrojů, umístěný před několika dny ve velínu vlajkové lodi. Pomocí něj bylo možné sledovat roje torpéd a vytipovat si posbiovskou loď, kterou by bylo možné zajmout, protože by se octla v obklíčení vybuchujících fragmentálních křížníku.

Claudrin letěl za cílem a vyhýbal se transformačním paprskům. Zbrojní důstojník Brazo Alkher dokazoval své umění a rychlé

reakce.

THEODERICH letěl ve směru k Arkonu.

Blížil se k těžkému křižníku, který hořel a už minutu vysílal volání o pomoc. V blízkosti se nezdržoval žádný Posbi. Claudrin zastavil, otevřel hlavní výstupy a vypustil robotské záchranné jednotky - speciálně naprogramované roboty, schopné dokonce i zastavení atomárních procesů.

Těžký křižník byl na třech místech zasažen transformačními paprsky. Velká strojovna byla téměř zničena, chyběla třetina pólového prstence. Na palubě zůstaly tři stovky mrtvých a raněných. Sedmdesát čtyři muži byli pohřešováni. Na čtyřech palubách hořelo!

THEODERICH sice riskoval, protože kdyby proti němu nyní zaútočil nepřítel, byl by bezbranný, ale Rhodan se toho odvážil, aby zachránil trosečníky.

Spojová centrála vyhlásila poplach. THEODERICH žádal o posily. Brazo Alkher objevil blížící se fragmentální křižník a včasnou, dobře mířenou střelou jej proměnil ve slunce.

Krátce nato přiletěl druhý Posbi, ale dočkal se stejného osudu. Alkher vykřikl: „To jsem nebyl já! To bylo naše torpédo!"

Jefe Claudrin se otočil k Rhodanovi a vysvětloval: „Je to tak, šéfe! Oba křižníky nepříteli dostaly zásah torpédem! Tahle nová zbraň by mohla přivodit předčasný konec bitvy!"

„Nepodléhejte falešným nadějím, Jefe! Posbiové si zatím vždy věděli rady. Kromě toho to vypadá, že mají nekonečně mnoho lodí..."

Van Moders přikývl. Věděl, že Rhodan zase tolik nepřehání.

Vtom se kolem THEODERICHA objevil velký počet kulovitých křižníků. Přiletěly zachránit THEODERICH. Vlajková loď tudíž mohla přenechat záchranu trosečníků jim a vracela se do sektoru, kde zuřila největší bitva.

Sotva se Rhodan vynořil v normálním prostoru, palubní vysílačky zachycovaly téměř na všech frekvencích požadavky okamžitého dodání nových torpéd.

Perry Rhodan to přijal klidně. Na Arkonu II se právě rozebíhala velkovýroba a ihned z linky dodávala na frontu.

Znovu se ozval Atlan. U něj se sbíhaly všechny zprávy a byly

vyhodnocovány generálním štábem. Momentálně to vypadalo, jako by se za každý zničený posbiovský křižník vynořily z hyperprostoru další tři nové.

Atlan se zatvářil vyděšeně, když se Rhodan zmínil o velkém akonském transmiteru na Arkonu III.

„Barbare, ty si snad pohráváš s myšlenkou, že bys evakuoval tři centrální planety Arkonu?“

Rhodan odpověděl bez mrknutí: „Ve Sluneční říši byla vyhlášena nejvyšší bojová pohotovost, můj milý. To znamená, že probíhají přípravy k úplné evakuaci Sluneční říše!“

„Proboha, ale kam, Rhodane? Kam s těmi miliardami?“

„Když to bude nutné, třeba do Modré soustavy, Arkonidane!“

* * *

Mohutný akonský transmitter na Marsu už byl v provozu, když vlajková loď přistála na kosmodromu v Terranii. Cestou k východu z lodi byl Rhodan informován, že pomocí transmiteru právě dorazili akonští vědci, kteří ho chtějí informovat o jisté detailně vypracované možnosti.

Ani ne deset minut po přistání THEODERICHA Rhodan s Bullym stáli tváří v tvář sedmičlenné akonské skupině.

Nezbyl čas na formality.

Akonané ihned spustili. Přišli s dokonale připraveným návrhem, který Rhodana uvedl v úžas. Bully však neskrýval svou nedůvěřivost.

Jeden z Akonanů vysvětloval: „Zohlednili jsme všechna pro a proti, pane. Pokračování boje proti Posbiům by během týdne uvrhlo všechny tři hvězdné říše do chaosu a paniky. Momentálně probíhající vesmírné bitvy jsou nejenom nesmyslné, nýbrž také zločinné, když pomyslíme na osudy miliard inteligentních bytostí!“

To byla tvrdá slova. Bully zalapal po dechu, ale Rhodan ho gestem zastavil.

„Sentoone, dovolte, abych váš návrh pečlivě zvážil. Za hodinu se sejdeme opět tady.“

Když Bully s Perrym osaměli, Bully se chystal říct, co si myslí o Akonanů Sentoonovi.

„Proč, Bully? Santoon má přece pravdu, ne? Pokračování bitvy je skutečně zločinem. S fragmentálními loděmi si tímto způsobem prostě neporadíme..."

Bully však vypěnil. „Copak nám nebude těch deset tisíc požadovanejch lodí chybět na bojišti?"

„Konec debaty, Bully. Zaříd', aby na Sphinxu okamžitě znali galaktické souřadnice posbiovské planety Frago. Uvidíme se za hodinu. Zase tady."

* * *

Rhodan si prostudoval závěry akonského návrhu. Spoléhal přitom na um neznámých akonských vědců. Na hloubkovou analýzu návrhu mu totiž nezbýval čas.

Návrh spočíval na principu přejít ze zoufalé obrany do protiútoků!

Bylo zapotřebí deseti tisíc křižníku, poměrně málo, když se tento počet porovnal se statisíci lodí spojené flotily, ale zrovna těch deset tisíc mohlo představovat pověstný jazýček na vahách.

Rhodan si uvědomoval nebezpečí, které akonský plán provázela, ovšem co mohl vůbec v dané situaci ještě ztratit? Čas letěl...

* * *

Bully mlčky předložil Rhodanovi poslední zprávy z bojišť. Rhodanovo sebeovládání bylo obdivuhodné. Z fronty ve hvězdokupě M13 přicházely zprávy o nepředstavitelných ztrátách. Všude najednou vládly fragmentální lodě robotů a spojené flotily se bránily z posledních sil.

Vesmírní roboti zatím nepronikli pouze do centrální soustavy Arkonu. Atlan následoval Rhodanovu radu a použil všechny zásoby torpéd k obraně Arkonu. Rhodan si však uvědomoval, že je jenom otázkou času než Posbiové najdou účinný lék proti samonaváděcímu principu torpéd.

Zvedl hlavu. Zahleděl se na Akonana Sentoona. „Myslím, že váš návrh přijmeme. Ovšem než se rozhodnu, musím se podívat na

nějaké podklady." Otočil se k Mercantovi a chvíli si s ním šeptal. Šéf rozvědky pak vstal a opustil místnost.

Další pauzu v jednání si vyžádala hyperspojová stanice v Terranii. Vládnoucí Rada Akonu chtěla hovořit s Perrym Rhodanem a vyslancem Sentoone.

Expert Vládnoucí Rady, jehož jméno nebylo vysloveno, se obrátil na Prvního Administrátora.

„Cože?" skočil mu do řeči Rhodan. „Podle vašich počítačových analýz nemá posbiovská planeta atmosféru? Smím vás upozornit na fakt, že se na Fragu již před časem zdržovala skupina Pozemšťanů a že přitom nejenom naměřila vzduchový obal planety, ale i jeho teplotu, která se pohybuje mezi dvaceti až tříadvaceti stupni?"

Expert na Sphinxu však trval na svém. Podle něj Frago nemělo atmosféru.

Rhodanova trpělivost však znala své hranice.

„Pak tedy proveďte analýzy obou možností!"

„Pane," zdvořile ale energicky opáčil expert, „to by nešlo. Naše počítače vyšly z předpokladu, že na Frago není atmosféra."

Bully tiše poznamenal: „Já se z toho chlapa asi zblázním!"

Rhodan pohlédl na Deringhouseho: „Přiveďte mi sem Moderse. Měl by být v budově!"

Robotik přišel za pár minut. Přispěchal téměř bez dechu a už ve dveřích odpovídal na Rhodanovu otázku: „Přirozeně, že Frago má atmosféru. Už tenkrát mi to bylo divné. Atmosféra dokonce obsahuje vysoké procentu argoncidu, a to při teplotě dvaceti až tříadvaceti stupňů..."

„Slyšíte?" zeptal se Rhodan expertů na Sphinxu.

„Ano, pane, ale tyto informace musejí být mylné."

„Cože?" zlobil se Moders a přispěchal k monitoru. „Kdo to tvrdí?!"

„Byl jste na Fragu?" zeptal se ho Akonan.

„Jistěže!"

„Jaké je vaše povolání?"

„Robotik!"

„Dokážete provádět analýzy vzduchu?"

Moders se pootočil k Rhodanovi: „Šéfe, o co mu jde?"

Rhodan mu to vysvětlil v několika větách.

„Zůstávám u svého názoru. Frago má vzdušný obal!" tvrdil robotik.

Rhodan ukončil nesmyslnou debatu. „Rychle mi sem pošlete vyhodnocení Fraga, prosím."

„Každou chvíli je dostanete," odpověděl expert a bez pozdravu vypnul spojení.

Mercant se vrátil. Akonská delegace natahovala krky. Allan D. Mercant přiváděl maličké Swoony Petida a Oligu. Docupitali ke Rhodanovi. Administrátor se sklonil a tiše s nimi promlouval. Oligo při odpovědi gestikuloval všemi čtyřmi ručičkami.

„Kolik hodin na to potřebujete, Oligo?"

„Tři až čtyři, pane. Pak budeme hotovi a budeme těch přístrojů schopni vyrábět stovky."

Akonská delegace vykazovala zřetelnou netrpělivost. Pod Rhodanovým pohledem se opět ovládla. Pokud na Akonany vůbec někdo z Pozemšťanů dělal dojem, pak to byl pouze Perry Rhodan.

„Musíme počkat na analýzy planety Frago, které nám posílá Sphinx," oznámil Rhodan.

„Tady jde o každou hodinu..., " namítal Sentoone.

„Právě proto, Sentoone," přikývl Rhodan. „My Pozemšťané se do ničeho nevrháme po hlavě. Proto vyčkám s rozhodnutím, dokud nebudu mít všechny podklady."

Moders stál celou dobu vedle něj. Nyní se ho Rhodan zeptal: „Můžete mi vysvětlit, jak je možné, že jste tehdy zjistil atmosféru nad Fragem a že o ní Akonané teď nic nevědí?"

Moders vrtěl hlavou. „Pane, už tenkrát jsem z toho byl tak vedle... Byla to atmosféra jako ve skleníku... Panebože, jak jsem mohl zapomenout na tohle! Šéfe, vzpomínáte si na naši zprávu? Tillurna paralyzoval jeden Posbi, protože Tillurn ztratil individuální absorbér. Jeden z nás mu otevřel helmu -Otevření helmy skafandru na planetě bez atmosféry by přivodilo jistou smrt. Ale Tillurn žije. Máme snad nějaký lepší důkaz, že na Fragu je atmosféra?"

„Modersi, velmi rád bych vám dal zapravdu a vlastně se v podstatě ani nemůžete mýlit, jenomže vysvětlíte mi, jak dospěl akonský počítač k jinému výsledku? Nu, nechme toho. Však se to

brzy dozvíme."

Jeden z robotů hlásil příchod kurýra.

Vstoupil Akonan. Dorazil na Zemi transmitterem přímo ze Sphinxu. Chtěl předat Sentoonovi podklady o robotské planetě Frago. Ale Rhodan se na něj podíval tak, že je dal rovnou jemu.

O deset minut později padlo rozhodnutí:

Útok proti Fragu!

„Pane...," ozval se Allan D. Mercant.

Rhodan ho přerušil. „Mercante, já vím, co chcete říct. Galaxie ještě nikdy v historii nestála před větším rizikem než teď. Pokusíme se osudu pomoci. Ale podaří se nám to?"

„Perry Rhodane, vy snad pochybujete?" zděšeně se zeptal Sluneční maršál Mercant.

„Útok sám o sobě mi tak nevadí, přestože je založen pouze na číslech a výpočtech... O to víc se obávám možných následků... Jak zareagují fragmentální křižníky? Odstartují Posbiové s celou svou flotilou, aby zničili naši Mléčnou dráhu..."

Sedmičlenná akonská delegace naslouchala jeho slovům. Nikdo z nich se ani nehnul. Sedm Akonanů fascinovaně sledovalo muže, který představoval budoucnost Galaxie.

* * *

Dvaadevadesát tisíc světelných let daleko od M13, v mezigalaktickém prostoru, ve směru k mlhovině Andromedy, plula robotská planeta Frago.

Frago byla cílem deseti tisíc těžkých jednotek Sluneční flotily. Každá loď disponovala lineárním pohonem. Deset tisíc kulovitých křižníků nejmodernějšího typu...

Teprve po dlouhých úvahách Atlan souhlasil s Rhodanovým návrhem. Zprvu Perryho zapřísahal, aby tento akonský plán zamítl, ale brutální skutečnost požadovala něco jiného.

Tři tisíce světelných let hluboko v mezigalaktickém prostoru čekalo těch deset tisíc lodí na přílet vlajkové lodi THEODERICH.

Na každé lodi byla vyhlášena nejvyšší bojová pohotovost, všechny agregáty běžely naplno, jenom hypervysílačky na Rhodanův

výslovný rozkaz mlčely.

Tajuplná posbická centrální stanice stejně jako Frago nesměly do poslední chvíle nic tušit.

Sedmičlenná delegace Modré soustavy se nepřestávala divit. Třeba tomu, jak bezstarostně Rhodan předává vládu nad Sluneční soustavou mladistvě vyhlízejícímu Pozemšťanovi.

„Hodně štěstí, Tiffe, a ať se tady z tebe nestane ouřada!“ řekl Rhodan a mladík mu odpověděl:

„Šéfe, horší než na Atlanově Krystalickém světě to tady být nemůže. Kromě toho jsem se od vás už leccos naučil.“

THEODERICH odstartoval s mimořádně silnou posádkou. Na palubě bylo na čtyřicet Swoonů, špičkoví členové jednotky mutantů a řada členů pozemské vlády.

Nad Terranii se snášel večer, když se THEODERICH se řvoucími motory řítí za zapadajícím sluncem.

V Rhodanově kajutě probíhala důležitá porada. Dával se tam dohromady bojový plán.

Nebylo důležité, že Pozemšťané znají z povrchu Fraga jenom drobnou část o rozměru několika čtverečních kilometrů. Mnohem složitěji vypadalo řešení problému komunikace mezi bojovými loděmi.

„Vysílačky ne?“ zeptal se Deringhouse.

Rhodan si konečně také vzal slovo: „Proč ztrácíme drahocenný čas hloupostmi, pánové? Když jsme byli mladí, používali jsme UKV. Myslím, že máme nadále na palubách všech lodí možnost využít tyto frekvence. Copak je, Bully, něco se ti nelíbí?“

Bully vyhrkl: „Perry, jak chceš po UKV komunikovat s loděma, který jsou od nás světelnou hodinu daleko? A jak by UKV mohly proniknout našema ochranněma štítama?“

„Štíty vypneme! A co se týká tvé další otázky, lodě jsou ve vesmíru blízko u sebe.“

Bully suše polkl.

„Ještě nějaké otázky?“ zeptal se Rhodan.

„No... Co ti Swoonové na palubě?“

Rhodan se usmál. „To uvidíš. Vezeme s sebou značný počet malých přístrojů, které jsou schopny vyvíjet individuální frekvence

Laurinů..."

* * *

Když se Van Moders a Brazo Alkher setkali s Perrym Rhodanem v kajutě, oba už věděli, jaký má šéf plán. Moc nadšení z toho nebyli.

Mutant Wuriu Sengu přišel krátce po nich.

V jednom místě se najednou zamihotal vzduch a objevil se Gucky. Ale nepřišel sám. Na každé paži nesl jednoho Swoona. Přinesl Petida a Oliga. Opatrně oba mikrotechniky posadil na zem a odcupital na pohovku v koutě místnosti.

V kajutě se shromáždilo více než dvacet mužů. Před několika minutami bylo oznámeno, že THEODERICH za třicet minut standardního času doletí k čekající flotile.

Oligo přicupital k Rhodanovi a hlásil mu, že je připraveno sto padesát přístrojů.

Rhodan vstal. Promluvil se skupinou. Několika větami vyložil svůj plán a nezastíral přitom, že se může jednat o velmi nebezpečnou záležitost. Přitom pohlédl na muže, kteří před časem navštívili planetu Frago.

* * *

Zatímco se THEODERICH řítí k prvnímu cíli, Allan D. Mercant se už nacházel na Arkonu III.

Všechny tři centrální arkonské planety už byly evakuovány. Kdo nebyl bezpodmínečně nutně zapotřebí, musel opustit planety.

Po přiletu vyhledal šéf rozvědky okamžitě velkou hyperspojovou stanici a zahájil přípravy, související s Rhodanovým plánem.

Přítomnost Allana D. Mercanta na planetě války nebyla nijak utajována. Už půl hodiny po jeho přiletu se mu hlásil inženýr Macon.

Mercant musel chvíli přemýšlet, kdo Macon vlastně je. Pak si vzpomněl, že tento muž řídil výrobu vesmírných torpéd, které nyní představovaly jedinou úspěšnou zbraň proti Posbíům.

Macon, štíhlý čtyřicátník, vstoupil. Vypadal ospale. To samo o sobě neznamenal nic dobrého. Posadil se a zahleděl se na Mercanta.

„Sluneční maršále, spotřebovali jsme všechnen štěpný materiál. V 16 hodin 35 minut budu muset zastavit výrobu. Nyní je jedenáct hodin třináct minut!"

„Co já s tím, Macone?" ostře namítl Mercant. „Je vaším úkolem postarat se o dostatek zásob..."

Zmlkl. Inženýr ho zarazil hořkým smíchem.

„Jistěže je to můj úkol, Sluneční maršále, ale co mám dělat, jestliže sem není možné žádný štěpný materiál dopravit? Copak nechápete? Požádal jsem o nový materiál, protože vyrábíme jako zběsilí. Skutečně k nám letělo osm velkých nákladních lodí s materiálem, ale nedoletěla ani jedna! Pak k nám odstartovalo pět dalších lodí. Už tu měly sedm hodin být. Neodpovídají na žádné volání! Tak to vypadá, pane! Proto jsem tu, abych se s vámi dohodl, jak sehnat surovinu."

Mercant nechal Macona vypovídat. Z dlouholeté zkušenosti věděl, že rozčilení lidé často překročí jisté meze a proto je uměl tolerovat. Pokud byla situace skutečně tak vážná jak inženýr líčil, bylo načase informovat Atlana.

Ale skutečně neexistovalo žádné řešení tohoto problému?

„Macone, jaké máte momentálně zprávy?"

Ten mávl rukou. „Dříve než zítra ráno tu žádná nákladní loď nepřistane. Pokud vůbec nějaká přistane. Ti zatracení roboti je cestou rekvírují..."

Mercant vstal a přistoupil k Maconovi. „Poslouchejte mě dobře a nepřerušujte mě. Až opustíte tuto místnost, půjdete přímo do spojové centrály. Po telekomu se spojíte s nákladními loděmi, které se sem pokoušejí přivést materiál. Pokud se vám to podaří, nadirigujete je na Mars! Tam stojí náš nový výkonný akonský transmitter. Pomocí něj dostanete materiál přímo sem!"

Macon se zatvářil až dětinsky překvapeně. „Panebože," vykoktal po chvíli, „proč jsem na to nepřišel sám?"

Mercant si myslel, že zná odpověď: „Kdy jste se naposledy pořádně vyspal?"

Inženýr se zarazil.

„Kdy? Vyspal? Já a spát? No... to tedy vážně nevím."

„Myslel jsem si to. Vyříd'te si vše co potřebujete, Macone, a

potom jděte spát. Tohle je služební rozkaz. Nechte se v šestnáct hodin probudit. Pak ještě budete mít dost času, abyste zastavil výrobu."

„Zastavit výrobu? Ne, maršále! Já si nemůžu jít lehnout. Pokud váš plán vyjde, mám tady ve dvě hodiny odpoledne nový materiál a musím být u toho, aby..."

„Vy půjdete spát! K čertu, Macone! Jestli se nevyspíte, postavím vás přímo před válečný soud! Prosím, jděte!"

Macon poslušně odešel.

Mercant se hned nato spojil s Atlanem. Když spatřil na obrazovce jeho tvář, hned věděl, jak to vypadá na frontě ve hvězdokupě M13.

Arkonidan, před více než deseti tisíci lety admirál gigantické vesmírné flotily a pak trosečník na Zemi, hovořil anglicky.

„Mercante, jsme v koncích. Tihle roboti nás honí jako zajíce. Je konec s Arkonem! Je konec s Modrou soustavou! Je konec se Sluneční říší! Konec!"

On to musel vědět. U něj se sbíhaly všechny informace o průběhu boje.

Mercant se však rychle vzpamatoval a klidně opáčil: „Atlane, tomuhle já uvěřím teprve až mi to řekne šéf!"

„Mercante, Posbiové a jejich fragmentální lodě nám vzali všechnu naději. Kdybyste viděl všechno to, co jsem musel sledovat já, taky byste si zoufal! Mercante, přihlížím zániku nádherných planet, které připomínaly kvetoucí zahradu. A my... Nemůžeme udělat nic, abychom zabránili zločinu. Musíme jednu planetu za druhou přenechat těm bezduchým robotům. A pořád dokola musíme poslouchat tu jejich nesmyslnou větu: My jsme skutečný život!

Co mi na to řeknete teď, Mercante?"

Maršál vypadal zamyšleně.

„Moc toho nebude, Atlane. Šéf odletěl na Frago. Podle výzkumu akonských expertů zaujímá Frago klíčové postavení mezi intergalaktickými stanicemi Posbiů. K němu se sbíhají ostatní kontakty jako nervová vlákna."

„Necht' jsou nám bohové Arkonu příznivě nakloněni," vpadl mu do řeči Imperátor. „Víte, co se stane, až Rhodan zvedne ruku na toto

nervové centrum? Fragmentální lodě se nad naší Galaxií zjeví po statisících! To bude definitivní konec!"

„Nikdy není jenom jedna jediná možnost, Imperátore. Může se stát i pravý opak.“

„Plýtváme časem, Mercante. Já se opět ohlásím, zase někdy. Možná, až se bude kdysi tak pyšné Velké Impérium skládat jenom ze tří planet centrálního Arkonu.“

* * *

Oběžná dráha Fraga byla uložena v palubních počítačích flotily. Přestože tato posbiovská planeta ležela pod ochranou relativního pole, mohla být zaměřena a vyhledána.

Mimo hvězdné moře, tři tisíce světelných let hluboko v prázdném prostoru, čekalo deset tisíc pozemských lodí na startovní signál. Ve velínech lodí vládlo ticho. Na každé z nich jen pomalu ubíhal čas. Až do chvíle, kdy se začínalo počítat od nuly.

Deset tisíc počítačově řízených křižníků se pohnulo.

Nastal čas.

Vlétly do meziprostoru a jejich rychlost nabírala neskutečné hodnoty. Deset tisíc lodí se blížilo k planetě Frago...

Když nastal okamžik návratu do normálního prostoru, Rhodan s Bullym vyhledali velín THEODERICHA, kde už čekala speciální výsadková jednotka. Všichni věděli, že experiment na Fragu představuje poslední pokus jak zachránit Galaxii před Posbii.

U velkého ovládacího panelu seděli Rhodan s Bullym bok po boku. Rhodan se podíval na palubní hodiny. Za pár vteřin se měli vypořádat.

Ano! A už to tu bylo!

Zaměření! Na třech čtyřech přístrojích zároveň!

Tentokrát Brazo Alkher nesesedl ve zbrojní centrále. Patřil k výsadkové jednotce, patřil ke skupince lidí, kteří měli už podruhé navštívit planetu Frago.

„Torpéda vyslat!“ ozvalo se.

Bylo vystřeleno šest vesmírných torpéd, šest projektilů, které potřebovaly pět minut k docílení rychlosti světla. Frago nemělo jak

před nimi uhnout. Byla to planeta a ne vesmírná loď.

Zaduněly agregáty. THEODERICH se vnořil zpět do meziprostoru a nebylo to nikterak pozdě - právě naopak. Zaměřovači přístroje v tu chvíli našly nepřátelský křižník.

Všichni sledovali čas.

Když se blížila pátá minuta, představovali si, co torpéda na Fragu asi způsobí. Byla vyslána tak, aby zasáhla relativní pole jen tangenciálně a aby tím pádem nezpůsobila velké škody.

Končila pátá minuta.

Na monitoru se rozzářilo slunce. THEODERICH vyplul z meziprostoru. Více než šedesát procent lodí flotily zachytilo impuls. Nad Fragem se tím pádem zjevilo naráz na šest tisíc křižníků.

„Relativní pole už neexistuje!" zvolal nějaký důstojník.

THEODERICH střílel a společně s ním střílelo na třicet jiných lodí. Žhavá slunce šesti vybuchlých torpéd ozářila povrch planety, která plula nekonečné miliardy let v temnotě. Planeta robotů... „Doufejme, že protivník neaktivuje nový relativní štít, Perry."

„Musíme se pokusit najít stanici, kde se zpracovává plazma, Bully!"

„To bude oříšek!" poznamenal Claudrin. „Snad to nebude na odvrácené straně planety!"

„Pane, Frago nemá atmosféru!" vykřikl náhle analytik. „Žádný vzdušný plášť! Vesmírný chlad! Ani stopa po plynech!"

„No vida," usmál se Bully. „Takže akonské počítače měly pravdu."

„Vyčkej času, Bully."

Frago se začínalo bránit. Lodě flotily rozstřelovaly palebná stanoviště robotů. Nad planetou zářil bezpočet explozí.

„Transformér symbolů se hlásí, pane!"

Na to Rhodan čekal. Ale pak si ještě chvíli musel počkat na výsledek překladu:

Útok na skutečný život a na Zázrak nitra! Zachraňte Zázrak a milujte skutečný život!

Bully se zděšeně zahleděl na Perryho Rhodana. Neodvažoval se vyptávat. Co mělo znamenat zase tohle? Co bylo Zázrak nitra? Něco nového, tajemného!

„Symbolické volání se neustále opakuje!" ozvalo se z přístrojů.

Rhodan přikývl. „Nevědí, s kým mají co do činění. To je dobře a odpovídá to akonským předpokladům. Já..."

Claudrin ho přerušil. V tu chvíli zavyly absorbery přetížení. THEODERICH musel hbitě změnit kurz.

„Stanice dělení buněk objevena! Loď nabírá kurz na ni!"

Spojová stanice přinesla první výsledky. Týkaly se symbolického volání Fraga.

„Vysílání odchází po hypervlnách z Fraga. Pravděpodobně do stejné stanice, která řídí útok proti naší Galaxii. Potvrzen příjem. Nic víc. Konec vyhodnocení."

Rhodan si přitáhl mikrofon palubní komunikace a řekl: „Skupino, mutanti a Alkhere! Blížíme se k cílové oblasti. Nejprve jdou do akce teleporteři. Další instrukce následují. Rozkaz k akci teleporterů přijde. Rozumíte?"

„Rozumíme, šéfe," ozval se Alkher. „Teleporteři počkají na rozkaz. Konec."

* * *

Velkovýroba torpéd na Arkonu III nebyla přerušena ani na minutu. Díky transmitéru na Marsu skutečně na poslední chvíli dorazila nová surovina.

Allan D. Mercant zachytil tuto zprávu jenom na půl ucha, protože napjatě naslouchal, jestli z mezigalaktického prostoru nedostane impuls, který by mu oznamoval, že má začít jednat.

Vtom se před ním rozblíkala obrazovka, ale neobjevil se na ní Rhodan, na kterého čekal, nýbrž Atlan.

Oči mu žhnuly a tvář se podobala masce. „Mercante, fragmentální lodě Posbiů odpovídají na Perryho útok proti Fragu ostřelováním, jaké jsme tu ještě neměli. Dávám tomu ještě hodinu. Pokud i pak zůstanou naše ztráty stejně vysoké jako dosud, vydám rozkaz k zastavení boje. Můj rozkaz bude znít: zachraň se, kdo můžeš!"

„Jenom to ne, Atlane!" vykřikl Mercant, protože už ztrácel sebevládu. „Tím byste vrazil Rhodanovi nůž do zad! Uvažujte!"

„Uvažovat můžu, ale už ne věřit. Planeta Archetz byla teprve před hodinou vylidněna. Mercante, já tohle nedokážu zodpovědět! Umírá tu příliš mnoho inteligentních bytostí. Boj proti Posbíům je nesmyslný!"

„Arkonidane..."

„Mercante, můj křižník dostal dva těžké zásahy... Už bychom i my byli po smrti, kdyby nepřátelský křižník nedostal v poslední chvíli zásah torpédem."

„Atlane, zatím se ještě žádné posbiovské lodi nepodařilo přistát na některém z arkonských světů. Evakuace Arkonu III je u konce..."

„Ano, ale já také vím, kolik lodí s evakuovanými lidmi bylo sestřeleno. Je to tragédie, která nemá obdoby!"

„Atlane, vy že jste žil deset tisíc let na Zemi? Pokud ano, pak jste si z toho nevzal ponaučení. Zůstal jste jenom pouhým Arkonidanem!"

Atlan se neurazil. Jenom se smutně pousmál a řekl: „Vy Pozemšťani jste prostě paličáci. Říkám to pořád..."

Vypnuli spojení.

Čas jako by se pro Mercanta zastavil, minuty plynuly nekonečně dlouho. Šéf rozvědky znal plán Perryho Rhodana do puntíku. Pokud se nestalo nic zlého, musel se THEODERICH v doprovodu šesti tisíc lodí nyní nacházet v blízkosti planety Frago.

Zbytek obrovité flotily čekal v poloprostoru na Rhodanovy instrukce.

Mercant vzrušeně oddechoval. Akonané vypracovali velmi složitý plán, ve kterém byly zhruba stejné šance pro Pozemšťany jako pro Posbie.

* * *

Analytik vzduchu na palubě THEODERICHA se oběma rukama držel za hlavu.

Bully ho okřikl: „Seberte se konečně! Ještě jednou všechno zkontrolujte. Ale rychle, jestli smím prosit!"

Důstojník zbledl. Obé ruce mu klesly, pohlédl na svůj panel a pak vytřeštil oči: „Pane, Frago má přece jen atmosféru! Atmosféru s

velkým obsahem argoncidu, teplota jako ve skleníku a... Panebože, to ne! Ted' už je zase všechno na nule!"

Rhodan se sklonil ke Claudrinovi. Epsaleran seděl bez hnutí v pilotním křesle, obě ruce měl položené na ručním řízení.

„Jefe, pokuste se ještě jednou přeletět přes stanici dělení buněk. Mám určité podezření.“

Bully věděl, že se ted' nesmí na nic ptát.

Tři transformační paprsky je jen těsně minuly. Epsaleran vyjekl. Absorbéry přetížení zavly.

Na monitorech se opět objevila stanice dělení plazmatických buněk. Byla obklopena prstencem obranných stanovišť, ze kterých bez ustání vzlétaly nové transformační paprsky.

„Kde máme třetí svazek?“ zlobil se Claudrin. Ale Rhodan pochopil, že třetí svazek flotily, jehož úkolem bylo chránit THEODERICH, nedokázal tak rychle zareagovat na Claudrinův prudký manévř.

„Pane!“ znovu se ozval analytik, ale nyní se už ovládal. „Frago má atmosféru jenom v omezené oblasti... Vzduchový plášť pod energetickým zvonek!“

„Víc nepotřebuji vědět. Přejděte na starý kurz, Claudrine!“

Rhodan byl spokojen. Jeho domněnka se potvrdila. Planeta Frago neměla vzdušný plášť. Pouze stanice dělení buněk byla vybavena atmosférou.

V palubním rozhlase se ozvalo: „Pane, pátý a třiadvacátý svazek se připojily!“

Oba svazky měly jedenáct minut zpoždění oproti plánu.

Obranné systémy Fraga byly přece jen výkonné, ale totální ztráty speciální flotily byly ve srovnání s bitvou nad Arkonem nízké.

THEODERICH přestal střílet. Svazek 23 se posunul před vlajkovou loď. Šest set lodí svítilo reflektory na povrch planety Frago. Rhodan váhal, jestli má své tři teleportery poslat dolů do toho atomárního pekla. Počkal na hodnoty.

Když přišly, nevěřil vlastním očím. Pak ale pochopil, že to je tím energetickým štítem: do vlastní stanice neproniklo z atomového záření prakticky nic.

Naklonil se nad mikrofon: „Teleporteři do akce!“

* * *

Gucky si zavřel helmu. Afričan Ras Čubaj a Japonec Tako Kakuta už byli připraveni. Všichni tři měli na sobě arkonidské bojové obleky a byli po zuby ozbrojeni. Před každým z nich ležely čtyři krabice, které jim byly hned po Rhodanově rozkazu připevněny na speciální držáky u skafandrů.

Gucky nemusel tu zátěž nést fyzickou silou. Pomohl si svými telekinetickými schopnostmi.

Skupince mutantů velel Ras.

„Skočit!“ řekl jen.

* * *

Gucky teleportoval ve směru k věži, která se vinula do výšky v podobě spirály. Napravo, jak si pamatoval, ležel vstup do plazmatické stanice.

Snesl se až před něj a odložil dva ze svých čtyř balíků. Otevřel je. Uvnitř byly swoonské přístroje na vyvíjení individuálních frekvencí Laurinů.

Gucky zmizel a za dvě vteřiny byl zpátky. Při každém skoku vzal další přístroje a umisťoval je na vhodných místech.

O tři kilometry dál, na okraji kyselinového bazénu, ve kterém byla svého času dezinfikována loď ALTA-663, pracoval Ras Čubaj.

Kakuta se nacházel v opačném směru, těsně před energetickou stěnou.

Ras byl hotov jako první. Na své druhy však nemusel dlouho čekat.

Nejdříve se vynořil Gucky: „Polovičky nákladu jsem už se zbavil, Rasi!“ Kakuta se zjevil hned po něm a také podal hlášení. Potom si srovnali čas a teleportovali do stanice, ve které Van Moders a jeho muži před časem objevili něco, o čem si mysleli, že je to strojní výroba plazmy.

Gucky zachytil velice slabé telepatické volání Johna Marshalla:

Akci ve stanici dělení buněk neprovádět, změnit podle plánu tři!

Gucky potvrdil příjem a hned nato se pustil do hledání Rase a Taka. Nejdřív objevil Kakutu.

„Taky jsem slyšel!" potvrdil Kakuta.

„Posbiové!" zařval Ras Čubaj. Roboti je zaměřili. Zatímco Ras Čubaj střílel z obou narkotizačních paprskometů, Gucky použil dezintegrátor.

„Zhasněte reflektory!" rozkázal Tako Kakuta a v následujícím okamžiku obklopila mutanty neproniknutelná temnota.

Plán číslo tři zněl: vyhledat obranná stanoviště Posbiů!

Ale mimo energetický ochranný zvon všude zuřilo atomové peklo. Gucky si proto dal telepatickou cestou poslat Marshallovy instrukce, které zněly:

Zdržení po dobu osmi minut standardního času bez nebezpečí. Déle se však v bezatmosférové oblasti za žádných okolností nepohybujte! Nepomůže vám pak ani skafandr!

Nastavili odpočítávání času a teleportovali. Před uplynutím osmi minut chtěli být zpátky na palubě THEODERICHA.

* * *

Jenomže to by nebyl Gucky, kdyby se nenechal svést svou věčně neukojenou zvědavostí. Sotva totiž teleportoval, relativně nedaleko od něj se zřítila fragmentální loď a její exploze na okamžik ozářila okolní prostranství. Myšob tím pádem spatřil něco, co vypadalo jako průmyslový komplex.

Takže tím směrem teleportoval.

Sotva materializoval, zapnul reflektor.

A vyděsil se!

Seděl totiž na Posbiovi!

A všude kolem něj, před ním, za ním..., všude byli Posbiové! Přistál ve skladišti robotů! Bezduchá mechanická těla tu ležela na sobě jako harampádí.

Otevřel nové dva balíky.

„Potěšení bude na mojí straně," poznamenal suše.

Pak se pustil do práce. Teleportoval po hale a rozmisťoval swoonské přístroje mezi roboty.

Nakonec se podíval na hodinky. Končila sedmá minuta! Ale Gucky si toho nevšímal. Měl ještě rozmístit hodně těch malých přístrojů. Když ho zavolal John Marshall, myšob ho ani nevšímal, jak byl zaměstnán.

Na palubě THEODERICHA se vynořil až tři minuty po limitu. Jeho skafandr přestál záření lépe než se čekalo. John Marshall mlčel a Gucky nadšeně oznamoval Rhodanovi, že se do toho může pustit.

Administrátor se nadechl, že ho pokárá, ale pak mávl rukou. Gucky byl nepolepšitelný.

Otočil se ke svým lidem a vydal rozkaz aktivovat swoonské přístroje.

* * *

„Pane, Frago změnilo text nouzového volání. Zní takto:

Falešný život mezi námi, a stojí před Zázrakem nitra!

Tento text je bez ustání vysílán do hlubiny mezigalaktického prostoru, pane!”

Van Moders přispěchal k Rhodanovi.

„Šéfe, Zázrak nitra je stanice dělení buněk a falešný život je posbiovský termín pro Lauriny! Hlavně, aby v nás teď Posbiové nepoznali Pozemšťany! To by bylo zase jednou všechno marné!”

„Doufejme, že to dobře dopadne, Modersi. Zůstaňte ve velínu, ano? Chci vás a Kule-Tatse mít nablízku.”

Pak Rhodan odspěchal do spojové centrály. Sotva vstoupil, už mu bylo oznámeno, že hlášení pro slunečního maršála Mercanta již odešlo.

Třetí svazek flotily se vrhl proti Fragu, aby rozstřílel zbývající obranná stanoviště kolem stanice dělení buněk. THEODERICH letěl za svazkem. Pro osmnáct mutantů a osmdesát členů posádky přišel rozkaz přejít do akce.

Moders se postavil Rhodanovi do cesty. „Proč s vámi nemohu jít taky, šéfe? Považuji za bezpodmínečně nutné, abych tam šel s vámi!”

„Copak nemáte Fraga dost už z minula?” namítl Rhodan.

„O to by nešlo, šéfe. Chci si ještě jednou prohlédnout ten stroj... A kromě toho na Zemi nemáme už žádnou plazmu na

experimentování!"

„Dobrá, tak se připravte, Modersi. Půjdete dolů s druhou vlnou..."

* * *

THEODERICH se snesl nad povrch planety Frago až do výšky padesáti kilometrů. Všechna děla v okolí plazmatické stanice mlčela. Rhodan přitom přemýšlel o maličkých swoonských přístrojích, které nyní vysílaly individuální frekvence Laurinů a tím musely mezi Posbii vyvolávat paniku a děs.

Pak se ozvala první skupina výsadkové jednotky. Každý jednotlivec byl vybaven dvěma individuálními absorbéry, které chránily před zaměřením Posbii. Všichni příslušníci jednotky měli zapnutý deflektor, aby byli neviditelní.

Skupina dostala rozkaz operovat před plazmatickou stanicí a ničit okolí.

Samotný křižník THEODERICH se řítí k hale, ve které Gucky objevil roboty. Podle měřících přístrojů se tam děly děsivé věci.

Rhodan se otočil k Wuriu Senguovi, což byl mutant, který viděl přes pevnou hmotu.

„Co se tam děje, Sengu?"

„Šéfe," odpověděl mutant, „to byste měl vidět! Všude samí Posbiové. Ale střílejí po sobě, a střílejí proti hromadám nehybných robotů. Taví je a rozstřelují je na kusy! Gucky jim úplně zamotal hlavu!"

„Takže nic nehledají? Jenom střílejí, Sengu?"

Rhodan aktivoval vysílačku.

„Rasi, zapněte deflektor a skočte dolů do haly. Zjistěte, kolik swoonských přístrojů ještě vůbec funguje. Pak se hned vraťte!"

Potom se obrátil k Modersovi: „Ještě stále chcete absolvovat svou druhou návštěvu Fraga?"

„Víc než kdy jindy, šéfe!"

„Dobrá, Gucky vás dopraví dolů. Zůstane tam s vámi. Dostane ode mne výslovný rozkaz, abyste nic neriskovali. Modersi, myslím, že si rozumíme."

* * *

Mercant si oddechl, když konečně přišel signál od Rhodana. To, co měl on a jeho štáb nyní uskutečnit, bylo už dávno připraveno. Arkonská stanice odvysílala silný symbolický impuls ve směru k posbiovské planetě Frago.

Na tvém světě se nachází falešný život a stojí před Zázrakem nitra. Přestože se nás, také skutečný život, pokoušíš zahubit, jsme ochotni ti pomoci, ovšem za podmínky, že tvé lodě ihned opustí naši Galaxii.

Atlan naslouchal a sledoval vysílání. Zoufalá hra se blížila svému konci.

Volání bylo opakováno pořád dokola. Desetkrát, stokrát...

„Nic," řekl Atlan. „Střílejí dál jako šílení! Pokud se nestane nějaký zázrak, během následujících deseti minut se skokanská planeta Archetz promění v nové slunce. Tolik torpéd nemáme, abychom ji ubránili!"

Mercant k němu mlčky vzhlížel.

„Klid, Atlane."

Frago mlčelo.

THEODERICH poslal zprávu pro Arkon III. Před Atlanem se na monitoru rozsvítil text:

Plazmatický velitel Fraga vysílá na parabázi volání o pomoc. Biolátka hodnotí situaci na své planetě jako mimořádně hroživou. Gucky a Moders jsou na stanici dělení buněk.

Sestřelili jsme poslední fragmentální křižník. Třetina stacionárních děl planety zničena. Náš útok proti Fragu pokračuje podle plánu F-21. Konec.

Mercant přikývl. Podle plánu F-21 toho už moc nezbývalo. F-22 zněl: útok proti všem objektům Fraga až do jejich úplného zničení.

Nebylo dobrým znamením, že Rhodan musí jednat podle plánu F-21.

„Symbolická vlna..."

Zabzučel automatický překladatel.

Muži na Arkonu III strnuli.

Pak se z reproduktorů ozval překlad symbolů:

Rozumím. Rozumím. Rozumím...

Pořád dokola jenom tohle jedno slovo!

Co to mělo znamenat?

„Tlumočník se rozbil," konstatoval Ako Myss.

Mercant však byl jiného názoru. Čekal na další slova.

Ale nepřišlo nic.

Vysílání se přerušilo. Tajemná centrála vypnula.

Zato Rhodan poslal nové informace:

Slyšeli jsme. Bez komentáře. Plazmatický velitel na Fragu zastavil jak vysílání po hyperkomu, tak na parabázi. Útok proběhne podle plánu F-22. Bude zahájen za sedm minut. Rhodan.

* * *

Gucky teleportoval s Van Modersem na plazmatickou stanici. Posbiové nepotřebovali světlo. Dokázali se orientovat podle termozářením, ale Gucky a robotik by se v té tmě ztratili. Rozsvítili reflektory.

Gucky vyjel, protože přímo před nimi stáli tři roboti a mířili na ně. Ovšem než mohli vystřelit, Gucky s Modersem odteleportoval do výšky.

Dole pod nimi se ozval děsivý hluk. Gucky tiše zapištěl: „Asi něco rozbili. To už po nich nikdo neopraví..." Poslední slova zanikla v dalším hluku.

„To nám to ale pěkně začíná," ironicky poznamenal robotik, který nebyl zvyklý na bojové situace.

Gucky však projevil otrlost. „Klid, příteli, to nic není. Horší je to, co Zachycuju na parabázi. Podle všeho je plazma k smrti vyděšená..."

Moders ho neposlouchal a prohledával okolí. Studoval groteskní obří stroje, o kterých nikdo nevěděl, k jakému účelu byly postaveny. Pak se zeptal Guckyho, odkud přicházejí ty impulzy, a když mu myšob ukázal, robotik se vydal tím směrem.

„Posbiové!" zvolal Gucky.

„Nestřílet!" varoval ho Moders. „Máme individuální absorbéry!"

Gucky si to uvědomil a namířil kužel světla proti dvěma robotům, kteří kráčeli přímo k nim. Na světla nereagovali a ani nesáhli po zbraních.

„Nevědí, že jsme organičtí," vysvětloval robotik. „Považují nás za neznámý druh robotů. Nevědí kam nás mají zařadit. Jejich počítačové vědomosti v tomto ohledu vykazují jisté mezery. Nezaútočí proti nám."

„Já mám raději jistotu," poznamenal Gucky, zvedl paralyzátor a vystřelil proti robotům.

Posbiové ztratili stabilitu, zapotáceli se a zřítili se na podlahu.

Myšob s Modersem je minuli a kráčeli dál.

„Támhle!" zvolal Moders.

Stáli před obrovitým strojem, který i nyní chrлил velké množství plazmy do jakési nekonečné vany. Ve světle svítilen viděli oválný otvor, ze kterého vytékalo neuvěřitelné množství biolátky.

Gucky se tím pohledem nenechal zaskočit. Měl jiné úkoly. Jeho úkolem bylo postarat se, aby se vědec vrátil na palubu THEODERICHA živ a zdráv. Telepatickou cestou podal Marshallovi a Rhodanovi hlášení a Rhodan mu stejnou cestou odpověděl: Dostán van Moderse ze zóny nebezpečí, i kdyby se ti chtěl bránit. V případě potřeby použij paralyzátor.

Moders však o těchto rozkazech nic netušil.

Stál před gigantickým strojem a prohlížel si jej. Opět podlehl dojmu, že se tu plazma snad opravdu vyrábí, přestože Kule-Tats tvrdil opak.

„Gucky, mohl bys nás teleportovat do stroje?"

Myšob pohlédl na robotika. „Mohl, jo, Vane, to bych mohl, ale neudělám to. Nemám chuť vynořit se v podobě plazmy!"

Moders dostal další nápad.

„Gucky, potřebuju nádoby. Obří nádrže. Potřebujeme plazmu v co největším množství. Musíš mi pomoci. Pokus se navázat kontakt se šéfem."

„Nejde to, Vane. Tvoje oblíbená kasička vyzařuje impulzy strachu. Nesmím použít parabázi. Impulzy strachu by mě mohly omráčit."

Moders se mlčky obrátil. Nevzdával se plánu. Chtěl dostat na

palubu THEODERICHA co nejvíce plazmy.

„Vane," zapištěl Gucky, „už nemám spojení ani s Marshallem. Proč má plazma tak hroznej strach?"

„Nad touto stanicí nebo v její blízkosti musí probíhat strašlivá bitva, Gucky. Plazma si myslí, že tu jsou Laurinové."

„A oni tady fakticky jako jsou, Vane! Každý z nás je pro ně Laurin! Každý ten malej přístroj je pro ně Laurin. Mimochodem, proč nezapneme deflektory, Vane?"

„To teď není důležité, prcku. Skoč někam ven a pokus se odtud spojit se šéfem. Musíme nějakou plazmu naložit!"

Nevěděl, co se s ním děje. Gucky ho nepozorovaně chytil za opasek a teleportoval s ním pryč.

* * *

Venku myšob navázal spojení s THEODERICHEM už bez problémů. Ihned dostal instrukce od Rhodana:

„Souhlasím, prcku. Vyšleme Gazelu s potřebnými nádržemi. Ty zatím hlídej Moderse, rozuměls?"

„Perry, ten tvůj robotik mě pomalu začíná proklínat. Ale o tom pozdějc. Teď skáče zpátky do stanice! Konec, šéfe!"

Nahlas však Modersovi oznámil: „Je to vyřízený, Vane. Přiletí Gazela a přiveze nádrže. Ale jak dostaneme plazmu ven z haly?"

Moders popadl myšoba a zatřepal s ním. „Ta Gazela si přiletí pro smrt, Gucky! Tahleta kilometr vysoká stěna je prošpikovaná paprskovými děly. Až se tady Gazela pokusí přistát, vzplane!"

„Kdepak, kámo - nezapomínej, že Posbiové milují roboty! Posádka Gazely je vybavená absorbérama individuálních frekvencí!"

„No jo," hlesl Moders a hned změnil téma: „Tak mi aspoň řekni, až budeš zase teleportovat, abych se připra..."

A stáli nahoře na stroji.

Robotik se hned pustil do práce. Naměřil nízké hodnoty radiace. Svého času se o radioaktivních paprscích mluvilo jako o paprscích života, které způsobovaly, že se biomateriál množil - štěpil.

Teď bych tady potřeboval mít svoje laboratorní přístroje, přál si v duchu Moders a vzpomněl si na Kule-Tatsovu teorii.

Aras měl pravdu! Tady byl důkaz: plazma se dělila a množila. Kule-Tats měl pravdu, že se jedná o přírodní látku, která je v tomto stroji složitým způsobem rozmnožována nebo snad obohacována.

Z myšlenek ho vytrhlo volání: „Pane Modersi, přistáváme! Pane Modersi, prosím, hlase se!”

To byla Gazela.

„Musíme ven!” křikl Gucky.

V následujícím okamžiku stáli před Gazelou. Bitva o Frago nad jejich hlavami pokračovala nezmenšenou silou. Moders slyšel ve sluchátkách, jak se Gucky chichotá: „Prašťený Posbiové! Honěj se za těma malejma krabičkama! To jsou ale pitomci! Nepoznaj krabičku sirek od skutečného Laurina!”

Vstup do Gazely se otevřel, vyjela rampa a po ní se k nim kutálely plastické sudy.

„Copak s sebou nemáte teleportera?” zeptal se Gucky.

„Ne!”

„To musím zase všechno udělat sám? To bude někoho stát pěkně balík čerstvých mrkve!”

Ale pak už nic neříkal a teleportoval s prvním sudem. Brzy se vrátil s naplněným. Když se vrátil potřetí, přinesl Van Modersovi krutou zprávu: „Rozkaz od šéfa pro všechny! Okamžitě vyklidit Frago a vrátit se na palubu THEODERICHA! K Fragu letí posbiovská flotila!”

* * *

„Ne! To nemůže být pravda!”

Atlan se chystal za hlavu. Vteřinu bylo ticho a pak ze spojové centrály vyběhli dva muži.

„Pane!” volali, „jsou pryč! Zmizeli! Na hypervlnách je provoz jako v blázinci!”

Atlan by oba muže nejraději objal.

Fragmentální lodě opustily oblast M13!

Všechny!

Všechny naráz!

Několik tisíc torpéd najednou nenašlo cíl, jejich zaměřovače

hmataly doprázdna. V několika tisících torpéd se dezaktivoval pohon...

Mercant si myslel že ví, co se přihodilo: „Okamžitě mě spojte se šéfem!"

Na monitoru se vynořila Rhodanova tvář. „Vím, Mercante. Co si o tom myslíte?"

„Jediná otázka, pane! Jsou na Fragu naši muži?"

„Ano."

„Pane, podle mě se Posbiové pokusí být co nejdříve u Fraga, aby vyhnali domnělé Lauriny. Myslím však, že Posbiové z M13 už dokáží rozlišit naše lodě od lodí Laurinů!"

„Zcela správně, Mercante. Díky. Konec."

Bully vyhlásil poplach jednotce na Fragu.

* * *

Se třemi malými jednotkami na Fragu bylo možno navázat spojení. THEODERICH bez ustání vysílal příkaz, aby se lidé dole hlásili.

Osmnáct mužů však o sobě nedávalo vědět.

John Marshall přistoupil k Rhodanovi. „Nemám ani Guckyho, pane!"

Rhodan zbledl. „Pokoušejte se o to dál, Johnne. Jestli je Gucky na plazmistanici, pak..." Nedomluvil, protože Marshall zvedl paži.

Právě zachytil Guckyho myšlenkové impulzy a přenášel je Rhodanovi. Myšob požadoval ještě deset minut. Telepaticky sděloval Marshallovi: Van Moders bude zuřit, jestli se mu nepodaří dopravit na palubu plazmu. Dej nám ještě deset minut, Johnne!

John Marshall odpověděl na Rhodanův pokyn následovně:

Gucky, okamžitě vyklid' stanici a vrať se. Letí sem fragmentální lodě z M13!"

Guckyho odpověď byla tichá ale šťavnatá kletba. Rhodan však netušil, že se myšobovi mezitím podařilo dopravit na palubu Gazely aspoň tři sudy s plazmou.

Van Moders zuřil.

„Gucky, odved' na palubu Gazely nejdříve ostatní muže. Mě až

jako posledního!"

Myšob poslechl, protože chtěl a stejně musel teleportovat postupně. Když dopravil všechny ostatní do bezpečí a chystal se skočit s Van Modersem, zachytil Marshallovy myšlenky. Zježily se mu z toho chlupy. Pohřešovalo se osmnáct mužů. Tím dostal Moders ještě pět minut času. Po uplynutí této doby ale musel být na palubě Gazely i on.

Van Moders na nic nečekal a plnil obří nádrže.

Gucky je pak odteleportoval na palubu Gazely.

Po pěti minutách se vrátil i s Modersem, ale když měli konečně vzlétnout, Gucky zachytil zoufalé myšlenkové impulzy a opět zmizel.

Vmžiku byl zpátky. Přinesl dva raněné muže a ukazoval na panoramatickou obrazovku: „Vidíš támhle ten oheň? Rychle tam leť! Uvázlo tam ještě šestnáct našich!"

Gazela okamžitě vyrazila kupředu. Udržovala nízkou výšku, ale letěla rychle. Místo, o kterém Gucky hovořil, bylo asi pět kilometrů daleko.

Myšob nepřeháněl.

Na okraji bývalého kosmodromu ležela zcela rozstřílená Gazela. Muži, kteří přežili, se kryli v troskách a opětovali palbu Posbíů. Byl to zázrak, že ještě žili.

Gazela se zachránci se zastavila nad útočícími Posbíi a zahájila palbu ze všech palubních děl. Točila se přitom na místě. Po páté otočce už bylo největší nebezpečí zažehnáno a Gazela se snesla k trosečníkům. Vysunula rampu a umožnila nastoupit šestnácti vyčerpaným, vyděšeným mužům.

Pak disk člunu vzlétl k nebi.

Krátce před transicí, která měla překonat energetický zvon nad plazmastanicí, spojař odvysílal signál o příchodu. Ranění zasténali pod transitní bolestí.

Pilot se vzpamatoval jako první.

Co je to tam v dáli? ptal se sám sebe v duchu a sledoval jedno místo na monitoru. Pak vykřikl: „Posbiové z M13 jsou už tady!"

Spojař ihned vyhledal frekvenci THEODERICHA a bez ustání jej volal.

Superobří loď se však nehlásila.

* * *

Velitel Gazely přepnul na automatiku a v tu chvíli THEODERICH odeslal souřadnice. Všichni si oddechli, když o pár minut později vplouvala Gazela do hangáru vlajkové lodi. Přiletěla v poslední chvíli.

O pár vteřin později přidala superobří loď na rychlosti a odlétala do mezigalaktického prostoru.

Rhodan sledoval Bullyho, který s úlevou vzdychl.

Fragmentální lodě se nad Fragem zjevily dřív než by kdo čekal. V tu chvíli tam už naštěstí nezůstala ani loď Pozemšťanů, takže Posbiové z M13 nemohli zjistit, jestli tam opravdu válčili Laurinové.

THEODERICH byl jednou z posledních lodí, která uprchlá. Zůstávaly však čtyři tisíce lodí, které celou dobu číhaly nablízku pod ochranou poloprostoru.

A právě tyhle lodě nyní dostaly Rhodanův impuls.

Nabídka Allana D. Mercanta ohledně pomoci skutečnému životu musela být alespoň částečně uskutečněna.

Zatímco Rhodan se svou flotilou zmizel, čekající flotila vyplula z poloprostoru, letěla k Fragu a vysílala: Jsme skutečný život. Přicházíme pomoci tvému skutečnému životu, jak jsme slíbili! Smrt falešnému životu!

Hendrik Cornis, velitel čtyřtisícové taktické flotily, která měla Fragu přinést vysvobození, sledoval na monitorech fragmentální lodě, které soustředěnou palbou radikálně zničily halu, v níž Gucky rozmístil swoonské přístroje.

Pak nastal klid a Cornis zachytil následující zprávu:

Skutečný život děkuje za pomoc. Skutečný život nepotřebuje pomoc!

Pár minut nato Hendrik Cornis otočil kurz svých lodí a vracel se zpět do Mléčné dráhy. Telekomem se cestou ozval Perry Rhodan a chtěl vědět, co se stalo.

„Pane," říkal Cornis, „doufejme, že Posbiové zůstanou tam, kam patří... V intergalaktickém prostoru!"

„Doufejme, Cornisi. Doufejme, že je Neviditelní znovu nepoštvou proti nám. Kdo je nebezpečnější? Neviditelní nebo Posbiové? Dal bych nevím co za to, abych už nikdy nemusel pátrat po odpovědi na tuto otázku..."

MYŠOBOVO ZPRAVODAJSTVÍ

Milí Pozemšťané,

stálo to mnoho myšobí dřiny a potu, ale zvládli jsme to! Školení, kterým jsem vás trápil po deset předcházejících čísel, máme šťastně za sebou. Teď se mohu zase věnovat vám a vaší poště.

Celou spoustou otázek mě zahrnul pan David Šebesta ze Strážnice. Týkají se nového rhodanovského seriálu, který už začal pod názvem Thoregon vycházet. Protože jde o otázky, které by mohly zajímat všechny, odpovídám mu zde.

Rozsah Thoregonu bude asi o čtvrtinu delší než sešity, na které jste si už zvykli. Bude vycházet čtrnáctidenně, a setká-li se se stejným úspěchem jako dnešní seriál, uvažujeme, že jej časem budeme vydávat každý týden. Zpoždění za originálem bude činit asi jeden rok. Sešit bude stát jako ostatní periodika, to znamená 21,90 vašich peněžních jednotek (Bully mi čte přes rameno a upřesňuje, že se jedná o koruny). Obálky budeme opět přebírat od původního nakladatele - podle vašich reakcí bych řekl, že se vám líbí. Číslovat budeme od 1, ale v závorce budeme uvádět také číslo originálu, to znamená: THOREGON I (Perry Rhodan I 800).

Vánoční překvapení, jak už sami víte, jsme nestihli - řeknu vám, že i bez něj bylo s novou řadou práce nad hlavu, ale své věrné čtenáře nezklameme. Prozrazovat nic nesmím, ale naznačit přece jen mohu: máte v knihovnách dost místa na rhodanovské romány? Já bych si je rozhodně udělal.

Pana Šebestu do Strážnice a ostatní ať jsou kdekoliv zdraví

Gucky,

myšob a poručík Sluneční flotily